

ไม่ว่าจะก้าวเล็ก ก้าวใหญ่ ขอให้ได้เริ่ม

สุรพงษ์ ตันตยานนท์

เรื่องและภาพ

สำนักพิมพ์ซีอาร์ตีต
กรุงเทพมหานคร

หนังสือคุณภาพ
โดยอมรินทร์กรุ๊ป

แต่

พี่น้อง-สุภาวดี ตันตยานนท์ และพี่เอน สุริเณตร์ ตันตยานนท์
ผู้เป็นทั้งพี่ที่มีแต่ความหวังดี
และป่า/ลุงที่ใจดีสุด ๆ ให้กับหลาน ๆ ทั้งสอง

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	(9)
คำนำผู้เขียน	(11)

PART 1 ก้าวข้ามทุกปัญหาในชีวิต

คำถามที่ 1	ใครว่ามีแต่คุณคนเดียวที่ “ถูกเลือก”	2
คำถามที่ 2	ทำไมเราต้องยอมให้ “จุดดำ” มีอิทธิพลเกินตัว	5
คำถามที่ 3	รู้ไหมว่าข่าวร้ายไม่ใช่ไวน์ดี อย่าเก็บไว้	8
คำถามที่ 4	ก่อนจะยอมแพ้ คุณรู้จักตัวเองดีแค่ไหน	11
คำถามที่ 5	เคยเจอทางตันกันไหม	14
คำถามที่ 6	คุณพร้อมรับโอกาสดี ๆ ที่มักเดินตามหลังเรื่องแย่ ๆ เสมอแล้วหรือยัง	16

PART 2 ก้าวพลาดไป...ก็เริ่มใหม่ได้

คำถามที่ 7	ติดกับใน “วันนี้” เพียงเพราะเชือกบาง ๆ จาก “เมื่อวาน” อยู่หรือเปล่า	20
คำถามที่ 8	นับ “หนึ่ง” เป็นครั้งที่ “ร้อย”...ใครจะทำไม	23
คำถามที่ 9	จุดอ่อนของใจ ใครว่าเสริมเพิ่มพลังไม่ได้	26
คำถามที่ 10	ทำงานให้รุ่งต้อง “พุ่งสูงขึ้น” ทิศเดียว...ตลอดเวลาจริงหรือ	29
คำถามที่ 11	“Comfort Zone” ที่อยู่ของคนใจกล้าเท่านั้น แล้วคุณล่ะกล้าแค่ไหน	32

คำถามที่ 12	รู้ไหมว่าโลกยิ่งกว้างก็ยิ่งสร้างฝันได้ไกล	34
คำถามที่ 13	คุณกลัวอะไรอยู่	37
คำถามที่ 14	เป้าหมาย ใครว่าทำทนายไม่ได้	40

PART 3 ก้าวไปด้วยความมั่นใจ

คำถามที่ 15	คุณว่างานของคนอื่น...เป็นไงบ้าง	46
คำถามที่ 16	“ต้นทุน” กับ “เส้นชัย” เกี่ยวกันตรงไหน	49
คำถามที่ 17	อุปสรรคหรือโอกาส คุณเห็นอะไร	51
คำถามที่ 18	ใครว่าต้องหวั่นไหว แม้คนที่บอกกว่า “ไม่ใช่” จะเป็นถึง The Master	54

PART 4 กำหนดเส้นทางก้าวเดินด้วยตัวเราเอง

คำถามที่ 19	ติดกับดักเพื่อคนที่ไม่ได้มีผลกับชีวิตเรา... เพื่ออะไร	60
คำถามที่ 20	ความคิดของคนอื่น กำลังจำกัดชีวิตเราอยู่ไหม	62
คำถามที่ 21	คุณกำลังวิ่งหา “เป้าสำเร็จรูป” อยู่หรือเปล่า	65
คำถามที่ 22	คุณกำลังกังวลกับเรื่องที่คุณควบคุมไม่ได้ อยู่หรือเปล่า	68
คำถามที่ 23	“กรรม” ของเราหน้าตาเป็นอย่างไร	71
คำถามที่ 24	ชีวิตเรา ใครคุมทิศทางอยู่	73

PART 5 ก้าวตามหาความฝันให้เจอ

- คำถามที่ 25 “วันนี้คุณทำอะไรอย่างน้อยสักหนึ่งอย่าง
เพื่อความฝันของตัวเองแล้วหรือยัง” 78
- คำถามที่ 26 “ความฝัน” กับ “สิ่งที่กำลังทำ” เชื่อมกันหรือยัง 80
- คำถามที่ 27 ปีนี้อะไรที่คุณท้อทั้งสิ่งที่อยากทำไปก็อย่าง 83
- คำถามที่ 28 เศรษฐีพันล้าน ใครว่าไกลตัว 85
- คำถามที่ 29 เวลาของเรา...ใครว่ามันวิ่งเร็วกว่าคนอื่น 88
- คำถามที่ 30 เราเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้ชีวิตหรือยัง 90

PART 6 ก้าวไปพร้อมกับทุกคนรอบตัวเรา

- คำถามที่ 31 ร่างเรา ตัวเรา ไม่ได้มีค่า
แค่สำหรับ “เรา” รุ่นใหม่ 94
- คำถามที่ 32 ตั้งเป้าอย่างไรให้หลุดกว่า
บรรดา Smart Device ทั้งหมด 96
- คำถามที่ 33 เตรียมพร้อมแล้วหรือยังกับโอกาสแก้ตัว...
ที่อาจไม่มีวันกลับมาอีก 98
- คำถามที่ 34 สร้างความประทับใจ ใครว่าทำยาก 102
- คำถามที่ 35 ใครว่าเรามีสิทธิ์ 104
- คำถามที่ 36 “อนาคตดี ๆ” ใครว่าเราฝันให้คนอื่นไม่ได้ 106

PART 7 อย่าตัดสินคนอื่นเพียงเพราะเขาก้าวไม่เหมือนเรา

- คำถามที่ 37 ภาพที่เห็น...ใครว่าเป็นบทสรุปสุดท้าย 110
- คำถามที่ 38 รู้ไหมว่า “มูมมอ” คือสิ่งที่ทุกคน
มีสิทธิ์ถูกได้ 100% 114
- คำถามที่ 39 ลืมไปไหมว่าของจริงอาจไม่ใช่สิ่งที่เห็นได้ชัด ๆ 117

PART 8 ก้าวไปข้างหน้าอย่างมีสติ

- คำถามที่ 40 ใครว่า “ชัยชนะ” ถูกจับจองไว้
สำหรับคนที่ฉลาดที่สุดเท่านั้น 122
- คำถามที่ 41 จอหงอ...ตกกระป๋อง ใครว่าไกลตัว 125
- คำถามที่ 42 เผาสะพานที่ยังไม่ได้ข้ามไป...เพื่ออะไร 127
- คำถามที่ 43 ถ้าไปไหนก็พบแต่ “คนห่วยๆ”
ลองยกกระจกขึ้นมองตัวเองสักครั้งดีไหม 130
- คำถามที่ 44 คุณพูดคำว่า “ไม่รู้” ล่าสุดเมื่อไร 132

PART 9 ทุกก้าวที่เราออกเดินมีความหมายเสมอ

- คำถามที่ 45 คุณเคยรู้จักคนแบบนี้บ้างไหม 136
- คำถามที่ 46 “ต่อต้านความเปลี่ยนแปลง”
ปล่อยให้มันเป็นเรื่องของคนโบราณดีกว่าไหม 138
- คำถามที่ 47 “ชีวิตดี ๆ” ใครว่าต้องสำรองใช้
สำหรับอนาคต 141
- คำถามที่ 48 วันนี้...ใครว่าเหมือนทุกวัน 143
- คำถามที่ 49 รู้ไหมว่าสัญญาณที่เราถามหา
มันเกิดขึ้นตลอดเวลา 146
- ขอบคุณ 150
- เกี่ยวกับผู้เขียน 151

คำนำสำนักพิมพ์

หลายครั้งที่สิ่งต่างๆ อาจไม่ได้เป็นไปตามที่เราคาดหวัง บางครั้งเราทุ่มเทพยายามมากมาย แต่ผลลัพธ์กลับกลายเป็นอีกแบบ บางทีก็เหนื่อยจนอยากวิ่งหนีไปให้ไกลจากเรื่องต่างๆ ที่กำลังเจอ

ปัญหาในชีวิตเป็นของคู่กันเสมอ ไม่มีใครในโลกนี้ที่จะไม่เจอปัญหาเลย แต่เวลาที่รู้สึกว่าคุณทำอะไรไม่สำเร็จนี่แหละ คือโอกาสที่เราจะได้เติบโต และแน่นอนว่าคนที่จะแก้ปัญหายากทุกอย่างในชีวิตเราได้มีแค่ตัวเราเท่านั้น

คุณไมค์ - สุริพงษ์ ตันติยานนท์ ผู้เขียน ได้รวบรวมคำถามที่เราอาจต้องกลับมาถามตัวเองในวันที่รู้สึกท้อหรือหมดกำลังใจ แต่ละคำถามจะช่วยให้คุณได้กลับมาทบทวนถึงเป้าหมายในชีวิต หรือการกระทำต่างๆ ของตัวเองอีกครั้ง เพื่อหาวิธีแก้ปัญหได้อย่างตรงจุด

นี่คือผลงานเล่มล่าสุดจากผู้เขียน *ความสำเร็จที่แถมมาด้วยความสุข*, มองเห็นโอกาสที่คนอื่นมองข้าม มองข้ามอุปสรรคที่คนอื่นมองเห็น, *อย่ามัวแต่ลืบบมีด...ในวันที่คนอื่นใช้ปืน* เจ้าของเพจ

Pete's Philosophy

อย่ามองว่าการถอยหลังคือการยอมแพ้ อย่าคิดว่าการเบี่ยงตัวออกจากทิศทางที่เคยวางแผนไว้เป็นเรื่องเสียเวลา บางทีก้าวเล็กๆ ที่เราเริ่มออกเดินอย่างช้าๆ ในวันนี้อาจจะเชื่อมไปยังก้าวที่ยิ่งใหญ่ในอนาคตก็เป็นได้

พฤศจิกายน 2563

คำนำผู้เขียน

ในแต่ละวันเราตั้งคำถามหรือถูกถามคำถามที่ทำให้ตัวเองต้องนั่งนิ่ง ๆ คิดลึก ๆ ทบทวนแนวทางชีวิตที่กำลังดำเนินไปอยู่บ่อยสักแค่ไหน

เรามั่นใจแค่ไหนว่าเส้นทางชีวิตที่เรากำลังก้าวผ่านอยู่มันเป็นเส้นทางที่ “ใช่”

เราอาจกำลังอยู่บนทางลัดที่นำเราไปสู่จุดหมายของชีวิตในเร็ววันนี้ หรืออาจกำลังพลัดหลงอยู่ในเส้นทางวกวนที่ไม่ได้นำพาเราออกไปไหนสักที

หนังสือเล่มที่ 4 จาก Pete's Philosophy เล่มนี้ รวบรวมคำถามที่กระตุ้นให้เราใช้ชีวิตไปในเส้นทางที่เลือกอย่างมีคุณค่า ทั้งกับตัวเอง คนรอบข้าง และสังคมที่รายล้อม

บางคำถามอาจไม่ใช่เรื่องใหม่ บางคำถามอาจไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่ผมหวังว่าทุกคำถามจะนำมาซึ่งแรงบันดาลใจใหม่ๆ ที่จะปรับเปลี่ยนเป็นก้าวดี ๆ ให้กับชีวิตทุกท่านที่ได้อ่านครับ

สุริพงษ์ ตันติยานนท์

PART 1

ก้าวข้ามทุกปัญหาในชีวิต

คำถามที่ 1

ใครว่ามีแต่คุณคนเดียวที่ “ถูกเลือก”

อาทิตย์ก่อน ระหว่างเดินออกมาจากอาคารจอดรถของศูนย์การค้าใหญ่ เสียงสนทนาระหว่างคุณป้าพนักงานทำความสะอาด สะอาดกับเพื่อนร่วมงาน ปรภ. หนุ่มดังกระทบหู ดูเหมือนคุณป้ากำลังปรับทุกข์เรื่องหัวหน้าของแกที่มีอคติ “ไม่เป็นกลาง และคอยหาเรื่องกลั่นแกล้งแกตลอดเวลา แกพูดไปพร้อมซับน้ำตาไป...

ไม่กี่ชั่วโมงต่อมา ในร้านกาแฟ (ที่ราคาเครื่องดื่มบางแก้ว อาจเกินครึ่งของค่าจ้างรายวันของคุณป้า) หญิงสาวแต่งตัวดี โต๊ะข้าง ๆ กำลังนั่งหน้าสลดเล่าให้เพื่อนหนุ่มฟังอย่างเคร่งเครียด ถึงปัญหาในที่ทำงานที่ทำให้เธอคิดยื่นใบลาออก เธอคงกำลังหนักใจ จนดูไม่แคร์ว่าใครจะได้ยินบทสนทนาบ้าง...

ระหว่างนั้น ขณะกำลังท่องเว็บ ผมก็เปิดไปเจอข่าวจากหลายปีก่อนที่เจ้าของธุรกิจพันล้านชื่อดังยิงตัวตายในบ้านตัวเอง เพื่อจบปัญหาธุรกิจรุมเร้า

แปลกดีครับ ที่ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง เรื่องราวปัญหาของคนจากหลากหลายสถานภาพที่ต่างก็ดูจะยิ่งใหญ่สำหรับแต่ละคน

ทุกคนต่างก็เคย “ถูกเลือก”
ไม่ใช่แค่คุณคนเดียว

ในช่วงเวลานั้น ๆ จะเข้ามากระทบหัว ย้ำให้คิดได้ว่า เราทุกคนต่างมีปัญหา ไม่ว่าจะเปลือกหน้าจะต่างกันแค่ไหน

เมื่อไหร่ที่เราต้องอยู่ในวังวนปัญหา จะได้ว่าไม่ได้มีแค่เราอยู่คนเดียว เพราะในเวลาเดียวกัน ใครต่อใครที่ดูไม่น่าจะมีปัญหา อาจกำลังต้องต่อสู้กับเรื่องหนักอกที่ยิ่งใหญ่กว่าเรามากมายนัก

ปัญหากับชีวิตเป็นของคุณกัน สู้ ๆ ครับ แน่ใจได้เลยว่า ณ ขณะนี้ คุณไม่ได้แย่ที่สุด หรือ “ถูกเลือก” ให้สู้อยู่ตามลำพังแน่ ๆ

ทดลองอ่าน

คำถามที่ 2

ทำไมเราต้องยอมให้ “จุดดำ” มีอิทธิพลเกินตัว

ถ้ามีคนยื่นกระดาษแผ่นหนึ่งที่มีรูปจุดกลมดำอยู่กลางหน้ากระดาษแบบนี้ให้คุณดู แล้วขอให้คุณบรรยายสิ่งที่เห็น คุณจะบรรยายมันว่าอย่างไร

หยุดอ่าน แล้วลองฟังสายตามองไปที่รูปนี้ให้ชัด ๆ...คุณเห็นอะไร

เรื่องเล่าที่น่าสนใจนี้เกิดขึ้นในวันสุดท้ายของภาคการศึกษาสุดท้ายของนักศึกษาชั้นปี 4 ในมหาวิทยาลัยชื่อดัง อาจารย์อาวุโสที่ทุกคนนับถือได้สร้างความประหลาดใจให้กับลูกศิษย์ด้วยการขอให้ทุกคนทำกิจกรรมที่แกพูดว่าอาจสำคัญว่าการได้ A หรือ F ในการสอบปลายภาคที่กำลังมาถึง

ทุกคนนั่งตัวตรง ตั้งใจฟังว่าอาจารย์จะให้ทำอะไร...

ภาพที่อาจารย์เตรียมมาถูกโปรเจ็กเตอร์ฉายลงบนกระดานขาวผืนใหญ่หน้าห้อง ภาพจุดกลมดำขนาดเล็ก ๆ กลางพื้นที่ของ

รูปทั้งหมดสร้างความจริงให้กับทุกคน

อาจารย์ขอให้นักศึกษาใช้เวลา 5 นาทีเขียนบรรยายสิ่งที่ตนกำลังมองเห็นจากหน้ากระดาน

หลังจากทุกคนส่งกระดาษคำตอบที่ตัวเองเขียน อาจารย์ก็เริ่มอ่านคำตอบที่ละใบ

แม้ไม่มีใครลอกคำตอบของใคร แต่สิ่งที่นักศึกษา“ทุกคน”เขียนลงในกระดาษมีความเหมือนกันอย่างที่ไม่ได้นำประหลาดใจอะไร ทุกคนเขียนบรรยายถึงจุดกลมดำที่อยู่กลางหน้าแผ่นกระดานขาว จะต่างกันก็แค่สำนวนการใช้ภาษา

หลังอ่านทุกคำตอบจบ อาจารย์ถึงได้อธิบายว่าทำไมกิจกรรมนี้ถึงมีความสำคัญกว่าผลสอบ

“ทุกคนต่างก็เขียนบรรยายถึงจุดดำ บ้างก็เขียนสั้นๆ บ้างก็ยาวเป็นหน้ากระดาษ แต่สิ่งเกิดใหม่...ว่าไม่มีใครบรรยายอะไรถึงพื้นสีขาวเลย ทั้งที่มันมีขนาดใหญ่กว่าจุดดำเล็กๆ จุดนั้นมากมายไม่ต่างกับการใช้ชีวิต ที่เรามักจะจดจ้อง ใช้เวลาให้ความสำคัญกับจุดดำเล็กๆ ที่อาจเป็นเรื่องร้ายๆ ในชีวิต จนทำให้มองข้ามสิ่งอื่นๆ ที่อยู่ตรงหน้า

“เราจดจ้องไปที่ความป่วย...จนลืมมองถึงความโชคดีที่มีเงินไปรักษาและมีคนรอบข้างคอยดูแล

“เราหดหู่มืดหวังกับการไม่ได้เลื่อนตำแหน่ง...จนลืมนึกไปว่าชีวิตเราไม่ได้มีแต่เรื่องงาน

“เราเศร้าเสียใจ กระทบกระวายเป็นกับความมืดหวังในความรัก

...จนมองไม่เห็นความรักความห่วงใยที่คนรอบตัวมอบให้

“จงใช้ชีวิตในแบบที่จะไม่มีทางให้จุดดำเล็กๆ มามีอิทธิพล
เกินตัว เมื่อใดที่มีจุดดำเกิดขึ้นในชีวิต แค่มองไปรอบตัว พื้นที่
สีขาวก็จะปรากฏให้เห็นชัด เพราะจริงๆ มันก็อยู่ตรงนั้นมาตลอด
อยู่แล้ว”

จุดดำกับอิทธิพลที่เกินตัว

คำถามที่ 3

รู้ไหมว่าข่าวร้ายไม่ใช่ไว้นดี อย่าเก็บไว้

อะไรหลายอย่างในโลก ยิ่งเวลาผ่านไปยิ่งดูดี ยิ่งมีค่า...
เพชรนิลจินดา ไวน์ดี ๆ ที่ดินอสังหา...

แต่ในการทำงาน “ข่าวไม่ดี”...หากปล่อยไว้ มันไม่เคยจะ
ดีขึ้นไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานแค่ไหน...ตรงกันข้าม ข่าวร้าย ความ
ผิดพลาด มักชอบพองตัวจนใหญ่โตขึ้นและพร้อมระเบิด สร้าง
ความเสียหายให้ใครต่อใครในวงกว้างขึ้นหากไม่ได้รับการแก้ไข
ให้ทันกาล

“เข้าที่เสนอไว้ มันไม่ถึงแน่ แต่ทำไปได้...”

“ไว้รอโอกาสดี ๆ แล้วค่อยบอกนายเรื่องลูกค้าอาจเลิกสัญญา”

“งานนี้ไม่มีทางทันกำหนดส่ง บอกไปตอนนี้ก็คงมีแต่โดนว่า”

“ลองแก้ไขเรื่องระบบล่มกันเองอีกสักตั้ง แล้วค่อยบอกคนอื่น”

หลายคนชอบเข้าใจผิดว่าการ “แจ้ง” ข่าวร้ายคือการ “มอบตัว”
รับผิด แต่ที่จริงมันคือการแสดงความรับผิดชอบ หากคนช่วยกันแก้ไข

ข่าวร้ายไม่ใช่ไวน์ดี
“อย่าเก็บไว้”

สถานการณ์เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหญ่ไปกว่าเดิม มันคือการแสดงความกล้าที่นานับถือ โดยเฉพาะถ้ามาพร้อมการเสนอไอเดียเพื่อแก้ไข

ครั้งหน้า หากพบปัญหา คิดเลยว่า ข่าวร้ายไม่ใช่ไหน...
อย่าเก็บ ถึงท้ายสุดจะทำให้มันได้เหมือนกัน แต่รสชาติต่างกัน
แน่นอน

คำถามที่ 4

ก่อนจะยอมแพ้ คุณรู้จักตัวเองดีแค่ไหน

สำหรับคนส่วนใหญ่ ชีวิตที่เพอร์เฟกต์คงต้องเริ่มต้นจากร่างกายที่พร้อม แต่ต้นทุนความพร้อมที่ง่ายที่สุดแบบนี้ นั้น อาจไม่ได้มีให้กับทุกคนบนโลก

โอโตตาเกะ ฮิโรทาตะ วัย 44 ปี เกิดมาพร้อมกับกลุ่มอาการเตตรา-อะมีเลีย (Tetra-amelia Syndrome) ที่ทำให้ร่างกายของเขาไม่มีพัฒนาการให้แขนและขาออกออกมาได้ตามปกติ เขาจึงเป็นผู้พิการแต่กำเนิด แทนที่จะเสียเวลาไปกับการหาเหตุผลของโชคร้าย เขาเรียนรู้ที่จะยอมรับสภาพและใช้ชีวิตอยู่กับความจริง

คำถามที่เขาพบเจอแต่เด็กคือ “ทำไมคุณถึงไม่มีแขนขา”

เขาตอบกลับด้วยคำถามว่า “แล้วทำไมคุณถึงมีแขนขา”

แทบทุกคนจะต้องถูกคิดก่อนตอบว่า “ก็ฉันมีมันมาตั้งแต่เกิด”

ซึ่งเขาก็จะตอบกลับสั้น ๆ ง่าย ๆ ว่า “ส่วนฉันก็ไม่มีมันมาตั้งแต่เกิดไง”

...

จบบทสนทนา...เวลาไม่เสีย :)

มุ่งหาเรื่องมัน ๆ
ที่เราทำได้ดีอย่างมีความสุข

เขาได้รับความเอาใจใส่จากครูดี ๆ มากมาย ครูบางคน ตั้งใจสอนให้เขาสามารถใช้ชีวิตได้เหมือนเด็กคนอื่น ๆ ให้มากที่สุด นั่นทำให้เขาสามารถใช้ชีวิตเหมือนใคร ๆ ได้บ้างในบางเรื่อง แต่ครู ที่มีอิทธิพลกับชีวิตเขาที่สุดกลับเป็นคนที่สอนให้เขารู้ว่า แทนที่จะ พยายามทำในสิ่งที่ทำไม่ได้ด้วยข้อจำกัดทางกายภาพที่เสียดแทงไม่ได้... เพียงเพราะจะได้เหมือนใคร ๆ ผู้หันกลับมามองหาสิ่งที่ตัวเองทำได้ แน่ ๆ ภายใต้ข้อจำกัดที่มี “แต่” ทำมันให้ดีที่สุดดีกว่า

นั่น...เป็นจุดพลิกความคิดและการใช้ชีวิตของเขา

วันนี้โอโตตาเกะได้ทำในสิ่งที่ตัวเองรัก เขาเป็นทั้งนักข่าว นักกีฬา ครู และเป็นนักเขียนชื่อดังของหนังสือที่มียอดขายในญี่ปุ่น สูงเป็นอันดับ 3 ในรอบกว่า 70 ปี...ชีวิตเพอร์เฟกต์ที่หลากหลาย ๆ คน อยากรู้

หากวันนี้ใครที่กำลังท้อถอยว่าชีวิตอาจไปไม่ถึงฝันเพราะ ความสามารถที่ด้อยกว่าคนอื่น ๆ ลองนั่งนิ่ง ๆ มองตัวเองที่กระจก แล้วมองหาเรื่องมัน ๆ ที่เราทำได้คืออย่างมีความสุข เชื่อสิครับ เรา ทุกคนต่างมีจุดนั้นในตัวถ้ามองหาดี ๆ และเมื่อพบ...มุ่งพัฒนา สร้างศักยภาพด้านนั้นให้เป็นจุดแข็งที่สุดของตัวเอง และหาหนทาง ที่จะใช้มันในการใช้ชีวิตให้ดีที่สุด

ต้นทุนชีวิตแต่ละคนไม่มีทางจะเท่ากัน แต่ใครจะไปได้ไกล แค่ไหนอยู่ที่จะใช้สิ่งที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์กับชีวิตอย่างไร

ถ้าคนที่ไม่มีทั้งแขนและขา ยังสร้างชีวิตดี ๆ ให้ตัวเองได้ เรา จะยอมแพ้อะไรง่าย ๆ ได้ยังไงครับ

คำถามที่ 5

เคยเจอทางตันกับไหม

ขั้บรถเจอทางตันอาจต้องถอยหลังกลับอย่างเดียว...แต่ถ้าชีวิตเจอทางตัน มองไปให้รอบ ทางออกมีอยู่ทุกด้าน

บางเส้นทาง...อาจมีดมืดมาก แต่ก็แค่ให้เราได้พักเพื่อปรับสายตาให้มองชัดขึ้น

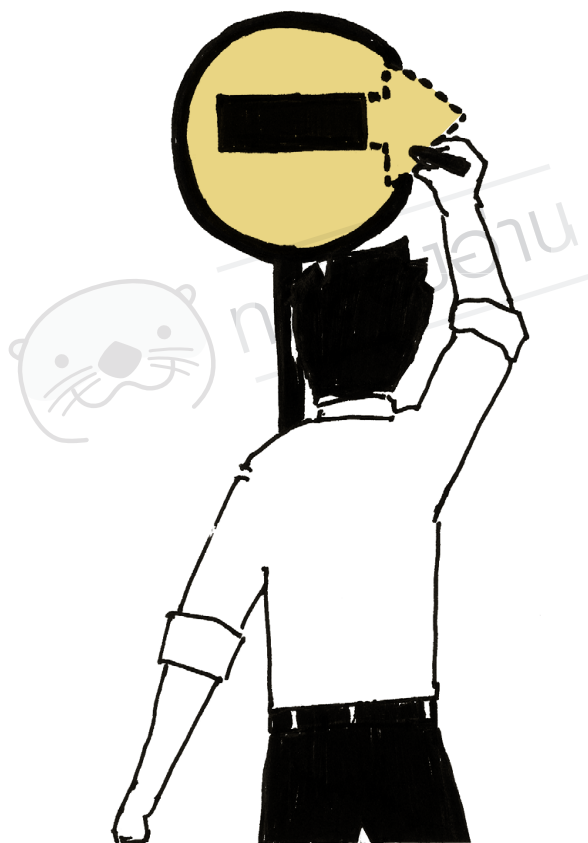
บางเส้นทาง...อาจเปล่าเปลี่ยว แต่ก็แค่ให้เรามองหาใครสักคนมาร่วมเดิน

บางเส้นทาง...อาจดูเป็นไปไม่ได้ที่จะเดินผ่าน แต่ก็แค่ให้เราใช้สมองหาหนทางสร้างสรรค์มากขึ้น

แม้ทุกเส้นทางอาจดูไม่ราบเรียบให้ก้าวไปได้สบาย ๆ...แต่อย่างน้อยก็สบายใจได้แน่นอนครับ ว่าชีวิตมีทางออกอยู่เสมอ

เมื่อไรที่เจอทางตัน คิดเลย...ว่ามันก็เป็นแค่ "สัญญาณ" ให้เราหาทางออกใหม่...ก็เท่านั้น

“ทางตัน”
ก็แค่สัญญาณให้หาทางออกใหม่

คำถามที่ 6

คุณพร้อมรับโอกาสดี ๆ ที่มักเดินตามหลัง
เรื่องแย่ ๆ เสมอแล้วหรือยัง

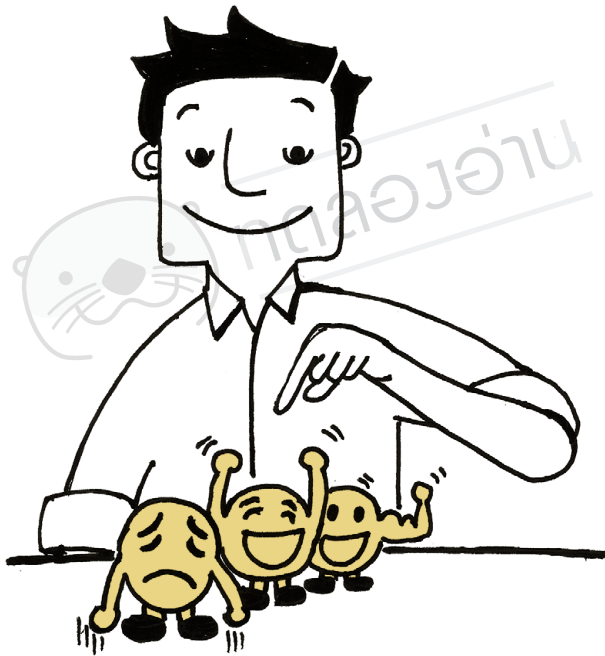
ทุกความผิดหวังที่ต้องพบ คือโอกาสได้สร้างกำแพงใจให้
แข็งแกร่ง... ขึ้นอีกหนึ่งชั้น

ทุกทางตันที่ต้องเจอ คือโอกาสได้ฝึกสมอง หาทางออก...
ที่สร้างสรรค์ แตกต่างจากเก่า

ทุกก้าวพลาดที่เกิดขึ้น คือโอกาสได้มองเห็นเส้นทางใหม่ใน
อนาคต... ที่ต้องปลอดภัยกว่าเดิม

ล้มแล้วต้องรีบลุก... ไม่อย่างนั้นจะเอื้อมมือคว้าโอกาสใหม่ ๆ
ที่มักคล้อยตามหลังเรื่องแย่ ๆ ให้ทันได้อย่างไร

โอกาสดี ๆ
มักเดินตามหลังเรื่องแย่ ๆ เสมอ
คว่ำให้ทัน!

PART 2
ก้าวพลาดไป...ก็เริ่มใหม่ได้

คำถามที่ 7

ติดกับใน “วันนี้” เพียงเพราะเชือกบางๆ จาก “เมื่อวาน” อยู่หรือเปล่า

“ชายหนุ่มเดินผ่านเจ้าข้างตัวใหญ่ที่ยืนนิ่ง ๆ อยู่กับที่ เขา เหลือบไปเห็นเชือกขนาดธรรมดาที่ผูกอยู่รอบขาหลังซ้ายของมัน ปลายอีกด้านของเชือกพันลวก ๆ อยู่รอบตอไม้ ด้วยความสงสัย เขาถามผู้ดูแลว่า เพราะเหตุใดข้างตัวใหญ่ที่ตัวหนักเป็นต้นถึงไม่หนี ไปไหน ทั้งที่ขนาดของเชือกไม่น่าจะยึดพละกำลังของเจ้าข้างหนุ่ม ด้วยกันนี้ได้

“ผู้ดูแลเล่าว่า เขาใช้เชือกขนาดเดียวกันนี้ผูกขาข้างเข้ากับ ตอไม้มาตั้งแต่มันยังเล็ก ณ ตอนนั้นเชือกเส้นเท่านั้นี่มีกำลังมากพอ ที่จะดึงไม่ให้ข้าน้อยเดินหนีไปไหนได้ ไม่ว่ามันจะพยายามเพียงใด

“เวลาผ่านไป...เจ้าข้างตัวใหญ่ขึ้น...กำลังมากขึ้น แต่มันก็ยัง ไม่คิดเดินหนีไปไหน เพราะเชื่อไปแล้วว่าพลังของตนไม่สามารถ เอาชนะเจ้าเชือกเส้นเล็ก ๆ ที่ผูกติดขาอยู่

“ชายหนุ่มอึ้งไปกับเหตุผลง่าย ๆ ที่ทำให้สัตว์ขนาดมหึมาที่มี กำลังมหาศาลต้องติดกับยอมรับสภาพที่ทำให้ตนหมดอิสรภาพไป ได้อย่างง่าย ๆ เพียงเพราะมันเคยพ่ายแพ้ให้เชือกเส้นเล็ก ๆ เส้นนี้ ในอดีต”

ผ่านไปก็สมัย เรื่องเล่าโบราณนี้ก็ยังคงใช้สะท้อนชีวิตเราได้ อยู่เสมอ เพราะโอกาสที่ชีวิตเราจะถูกพันนาการด้วยเชือกไว้พลัง เส้นเล็ก ๆ แบบนี้มีมากมายเหลือเกิน

หลายครั้งเรา “ยอม” รับผิดชอบต่อที่จะหยุดเชื้อในพลังของตัวเอง เพียงเพราะใช้ประสบการณ์ที่เคยล้มเหลวมาตัดสินศึภพภาพของตน ในปัจจุบัน

ล้มเหลวกับธุรกิจไปหนึ่งหน ไม่ได้หมายความว่า จะหมด อนาคตที่จะเป็นนักธุรกิจ

พลาดตำแหน่งในรอบนี้ไป ไม่ได้หมายความว่า จะต้อง รับผิดชอบต่อและยอมแพ้ในครั้งหน้า

จบความสัมพันธ์ไปแบบแยะ ๆ ไม่ได้หมายความว่า จะเริ่ม ความสัมพันธ์ใหม่ที่ดีกว่าเดิมอีกไม่ได้

ทุกครั้งที่กำลังปฏิเสธตัวเองว่า “ทำไม่ได้” ลองนึกถึงภาพ เจ้าข้างตัวใหญ่ที่ยอมหมดอิสรภาพเพียงเพราะเชือกเส้นเล็ก ๆ แล้วสำรวจตัวเองให้ดีกว่าชีวิตเรามีห่วงเชือกบาง ๆ แต่ทรงพลังจาก อดีตเส้นนั้นกำลังผูกเราให้ติดกับอยู่เช่นกันหรือไม่...

เพราะถ้ามี...“วันนี้” อาจถึงเวลาที่จะต้องทดลองพลังกับมัน อีกสักตั้ง

ติดกับใน “วันนี้”
เพียงเพราะเชือกบางๆ
จาก “เมื่อวาน”

